

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

2.
 Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

Den Fjerde:

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

4.

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

3.

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

Mot en saknad Wån;
 Mången stjerna, som än brinner,
 Ländes, flocknar och förfwiner,
 Selma, Selma, förr'n jag finner
 Dig! och lugn igen :
 3.

Så när man sig sällast trycker,
 Och sin wån i samnen trycker,
 Odet kedjan söndertrycker,
 Sliter wån från wån;
 ensam står jag qwar på stranden,
 Än till affked råcker handen,
 Och från fjerran skilda landen
 Winkar helningen :
 3.

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

2.

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

1.

Den Andra:

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

4.

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :
 Trött jag wandrade på lifwets
 stig :
 Den Fjerde:

GS 412

Fyra helt nya

Kärleks

W i s o r,

Den Första:

Af Robert, grymma skillnads
 smärta :c.

Den Andra:

Jag flyr till Dig, när Molnet
 stilla seglar :c.

Den Tredje:

Trött jag wandrade på lifwets
 stig :c.

Den Fjerde:

Odets kalk jag måste dricka :c.

Ejunga's efter egna behagliga Melodier.

Göteborg,
 Tryckte hos Sam. Norberg, 1827.

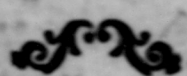
Enart från färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan

2.

Enart från färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan

1.

Enart från färdan färdan färdan

Enart från färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan

6.

Enart från färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan
 'arar' färdan färdan färdan

8.

3.

Ljusnande emot ett nyföddt hopp,
 I dess möte ser jag dagen randas,
 Och jag känner, mattad af mitt lepp,
 Hvilans lugn med mina mödor blandas ::

4.

Lifvets böda trycker mig ej mer,
 Pligtens bud är lättare att lyda;
 Med en Wån jag törnet mjukna ser,
 Och en blomma Odemarken pryda ::

5.

Tillslut Lycka! dina stolta stott,
 Purpurns skimmer höljer icke bojan;
 Med en wån till sällhet fordras blott
 Måttligheten och den ringa Rojan ::

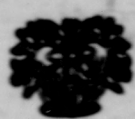
6.

Störta motgång! störta mot mitt tjäll,
 Detta tjäll, som dalens löghet gömmer;
 Med en wån i lifvets skymning säll,
 Leende jag ödets stormar glömmet ::

7.

Hvarje känsla, fylld uti min barm,
 Bli en dygd, då den af wånskap renas,
 Hvarje drift, för måttligheten varm,
 Bli en eld, som med min själ fdrenas ::

8. A.

Den Förfsta:

Uf Robert, grymma skilnads smärta,
 Gif din Elis en enda tröst,
 Och tryck dess ömma, sorgsna hjerta
 Ännu en gång intill ditt bröst.
 Du snart till andra land försvinner,
 Dit strånga pligter kalla dig,
 Så fort, att jag knappt hviſka hinner:
 Min Ålskade! ack glöm ej mig!

2.

Glöm ej din wån i dessa dalar;
 Får dig hon ofta glömmet sig.
 Hon hellre, än i nöjets salar,
 Satt i en enslig lund med dig.
 På dig mitt öga, djupt betaget,
 Med öm förtjusning fäst sig;
 Mitt hjerta, i sitt hopp bedraget,
 Förblöder, om du glömmet mig.

3.

Naturen all sin skönhet saknar,
 Då du mig öfvergifvit har;

Jag